

Caius Iacob

Caius Iacob (n.29 martie 1912, Arad - d. 6 februarie 1992, București) a fost un matematician român, membru al Academiei Române. A fost profesor la Universitatea din București și Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. Cariera universitară și-a început-o în 1935 ca asistent la Școala Politehnică din Timișoara.

Caius Iacob și-a început studiile liceale la Liceul „Moise Nicoară” din Arad (primele 3 clase), terminându-le la Liceul „Emil Gojdu” din Oradea. A susținut bacalaureatul în 1928, la vârsta de 16 ani, obținând cea mai mare medie pe țară.

Și-a făcut studiile universitare la Facultatea de Matematică a Universității din București (1928-1931), devenind licențiat la 19 ani. A continuat studiile universitare în străinătate - doctoratul la Facultatea de Științe a Universității din Paris, unde la 24 iunie 1935 a susținut teza de doctorat

După revenirea în țară și-a dedicat viața învățământului superior și cercetării științifice, parcurgând toate treptele universitare, începând cu cea de asistent (din 1935, la Școala Politehnică din Timișoara) și terminând cu cea de profesor la Facultatea de Matematică

a Universității București.

A adus contribuții în domeniile mecanicii fluidelor și analizei matematice, preocupându-se în special de mișcările plane ale fluidelor incompresibile, de mișcările la mari viteze subsonice și supersonice, de soluțiile aproximative în dinamica gazelor, precum și de problema de limită din teoria potențialului.

A fost ales, în 1990, senator din partea PNTCD, fiind singurul reprezentant al acestui partid în camera superioară a primului parlament ales liber.

Caius Iacob a murit la București, la 6 februarie 1992.

Din anul 2012, școala noastră și-a schimbat numele, în LICEU TEHNOLOGIC DE ELECTRONICĂ ȘI AUTOMATIZĂRI “CAIUS IACOB”